

CAMIL GEIS I PARRAGUERAS

(Girona, 1902 – Sabadell, 1986)

Sacerdot, músic, escriptor i poeta. Nascut a Girona, passa gran part de la seva vida a Sabadell on exerceix d'Organista i Mestre de Capella. La tasca sacerdotal la compagina amb gran nombre d'activitats culturals, entre les quals l'escriptura. Comença la carrera literària de jove quan publica els seus textos en les revistes de l'època i més endavant participa en les sessions que fan els membres de l'Esbart de Vic. Als concursos jocfloralescos s'hi presenta en repetides ocasions i rep tres Violes d'Or i Argent (1933, 1935, 1971) que el faran mereixedor del títol de Mestre en Gai Saber. Manté sempre una estreta relació amb les terres de Girona sobretot a través de la seva obra i, entre altres articles, escriu de 1960 a 1984 la secció "Els que he trobat pel camí" a la *Revista de Girona* on parla de personatges del moment com Joan Badia, Juli Garreta, Prudenci Bertrana, Ferran Agulló, Carles Rahola...

De les seves obres destaquem *De primavera a reravera* (1925-1975) que recull part de la seva producció poètica i, especialment *Rosa Mística* (1942), el primer llibre publicat legalment en català després de la guerra civil.